

СРЕТЕЊЕ

Аутор: Пуковник Стеван Ђуровић

На Космету где нам свићу дани
Ведро небо изнад Божјег храма,
Сабор држе на пустој пољани,
Преци наши вјећају о нама.

Газиместан стражари, не спава,
Уз Немању Сава десно стоји,
Са Душаном Лазар васкрсава
Крај њих Милош никог се не боји

Деспот Стефан стигао међ њима,
Карађорђе, с Марићке јаруге
Синђелић се заклиње пред свима
Сви за једног, један за све друге

На Сабору преко океана
Тесла вечни родној груди броди,
Ту је Његош са ловћенских страна
Арсеније још сеобе води.

А Краљ Петар преко Албаније,
Са Мишићем на тај Сабор стиже,
Славни преци, понос историје
Збор зборују и о нама бриже

И остали бројни великаши
Дучић, Андрић и Патријарх Павле,
Див јунаци, бесмртници наши
Свих векова Светосавске лавре

Док збор сунце са небеса грије
Траже начин Србе да обоже,
Моли Свеце Свети Василије,
Спасавајте што се спасти може

Бог Свевишњи поручује с Неба
Не чешите тамо ђе не сврби,
Пропаст тешка прети вам и вреба,
У памет се дозовите Срби.

На Сретењу вишњем свако мио
Кад је Исус приступио Богу,
Сретните се, јад вас не убио,
И крените у свесрпску слогу.

Нико од вас наћи места неће,
У камену скривени и дрвљу,
Нема српству напретка ни среће
Не крчмите што платисмо крвљу.

Нек у главе свим Србима уђе,
Вековна се не продаје жетва,
Ко да српско као да је туђе,
Стићи ће га Лазарева клетва.

Продајете свога рода главе,
Зар вам срце не дрхти и зебе
Издаје се ко победе славе,
Кад све дате, продали сте себе.

Без Призрена неме су нам речи,
У Пећи смо остали без вида,
Душа нам се Дечанима лечи,
Грачаница српске ране вида.